

Mál nr. 433/2016

**M
og
váttryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B
og
sama félag v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.**

Árekstur á Grindavíkurvegi norðan við bæinn þann 30.11.2016.**Gögn.**

Málskot, móttakið 28.12.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 12.1.2017, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Bifreiðunum A og B var ekið norður Grindavíkurveg út úr bænum og var A ekið á undan B. Til móts við útskot vinstra megin við veginn miðað við akstursstefnu bifreiðanna var B ekið áleiðis vinstra megin fram úr A. Í sömu andrá var A beygt til vinstri í átt að útskotinu og rakst þá vinstra framhorn A í hægri hlið B.

Ökumaður A kvaðst hafa ekið á um 40 km hraða á klst. og ætlað að skoða upplýsingaskilti sem staðsett var á útskotinu á vinstri hönd. Ekki hafi verið öruggt að stöðva bifreiðina í vegkantinum hægra megin. Hann hafi svo byrjað að beygja til vinstri en ekki gefið stefnumerki um þá fyrirætlan. Hafi áreksturinn þá orðið.

Ökumaður B kvað A hafa verið ekið mjög hægt. Hann hafi gefið stefnumerki og ætlað fram úr, en þá hafi A verið beygt í hliðina á B. Ökumaður A hafi ekki gefið stefnumerki.

Álit.

Á veginum sunnan útskotsins er óbrotin miðlína og einnig meðfram syðsta hluta útskotsins að því er ráða má af fyrirliggjandi uppdráttum. Eftir að óbrotinni miðlínu sleppir er miðlínan hálfbrotin. Samkvæmt risssmynd á sameiginlegri tjónstilkynningu ökumanna verður áreksturinn þar sem miðlínan er hálfbrotin. Ekki verður ráðið hvar áreksturinn varð á veginum miðað við útskotið. Ósannað verður að telja að ökumaður B hafi hafið framúraksturinn þar sem óbrotin miðlína var. Verður því ekki annað ráðið en ökumaður B hafi verið ekið fram úr þar sem hálfbrotin miðlína var á veginum og ökumaður A sömuleiðis leiðis beygt til vinstri yfir hálfbrotna miðlínuna. Samkvæmt b. lið 23. gr. reglugerðar nr. 289/1995 um umferðarmerki og notkun þeirra gefur hálfbrotin miðlína til kynna að varhugavert sé að aka yfir hana og óheimilt nema með sérstakri varúð. Ökumaður A beygði til vinstri yfir miðlínuna án þess að gefa stefnumerki þar um og að því virðist án þess að gæta nægilega að umferð á eftir. Ökumaður B varð þess var að A var ekið mjög hægt. Gaf það tilefni til að sýna sérstaka aðgæslu. Þá verður ekki séð að hann hafi gefið hljóðmerki er hann sá í hvað stefndi til að vara hinn ökumanninn við. Að öllu virtu sýndi hvorugur ökumanna þá aðgæslu sem af þeim mátti krefjast. Þeir eiga því báðir sök á því hvernig fór. Eftir atvikum öllum þykir rétt að skipta sök að jöfnu milli þeirra.

Niðurstaða.

Hvor ökumanna ber helming sakar.

Reykjavík, 7. febrúar 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.